

את הקולות ואת הלפידם.
או אורה הטורה, ואמרה, אל
תקראנה לי נעמי, אני מלאה
הלכתי, מכל שמחה ומכל
הטובות וכל החרות של העולם,
אפלו משעביד מלכיות. או
אמרה, למה תקראנה לי נעמי.
וזה הסוד שאמר הקדוש ברוך
הוא על יידי משה, (שמות לו) וראית
את אחורי ופני לא יראו. פשרצית
לחת תורה לישראל, ימין ושמאל
פניהם ואחרור - הם לא רצוי, ועשוי
את העגל. וכאן פשהם רוצים -
אני לא ארצה.

אמר, כי שמעתי, בזמן שרชา
הקדוש ברוך הוא למת תורה
ליישרל, נטל תורה שבכתב
ותורה שבעל פה, והלך הוא
לשאר העמים, ולא רצוי לקבלם.
עד שהוריד אותם לישראל על
הר סיני.

אמרו מלאכי השרת: למי ורוצה
הקדוש ברוך הוא למת תורה
תורות הללו? אמר: לישראל,
שם גורי וחלקי, שפטותם רabbis
לו כי חלק ה' עמו יעקב חבל
נחלתנו, הרי שנים. ואני נתן להם
שתי תורות. ועוד, שעולים
בערבון עוללים ויונקים.
ובשבילם יתעוררו שתי התורות
הכלgal, שפטותם מפי עוללים
וינקים יסדרת עז.

ומבאין יוציא? ממש יוציא, שפטותם
(עשה כה) את מי יורה דעתה ואת
מי יבין שמוועה גמולוי מהלב
עתיקי משדים. את מי יורה דעתה
- זו תורה שבכתב. ואת מי יבין
שמוועה - זו תורה שבעל פה.
גמולוי מהלב עתיקי משדים
- שבגללם יורה תורה לישראל
על הר סיני.

זה שפטותם (ויהי) ותלכנה שפתיהם
עד בואנה בית لكم. لأن כלבו?
לשאר העמים, עד שעמדו

**דסני, פתיב, (שם כיח) וכל העם רואים את הקלהת
ואת הלפידם.**

בדין צוחא אוריתא, ואמרה, אל תקראנה
לי נעמי, אני מלאה הלכתי, מכל חידו,
ומכל טבאן, וכל חירו דעתמא, אפילו
משעבוד מלכיות. בדין אמרה, ומה תקראנה
לי נעמי.

וזה הוא רזא, דאמר קודשא בריך הוא על
ידא דמשה, (שם לג כב) וראית את אחורי ופני
לא יראו. פשרצית למיחב אוריתא ליישרל
ימין ושמאל פנים ואחרור, הם לא רצוי, ועבדו
ית עגלא. ובאן פשהם רוצים, אני לא ארצה.
אמר, כי שמענא, בזמן דבעא קודשא בריך
הוא למיחב אוריתא ליישרל, נטל (זח)
קבנע^ב תורה שבכתבות תורה שבעל פה נזיל

הוא לגבי שאר עמיין, ולא בעו לקבלא לון.
עד דנחית לון לישראל על גבי תורה דסני.
אמרו מלאכי השרת, למאן בעי קודשא בריך
הוא למיחב פרין תורה אלין. אמר,
ליישרל, דאיינו עקיבי וחולקי. דכתיב, (דברים
לב ט) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתנו, הרי
תרין. ואני יהיב לון שתי תורות. ועוד, דסלקי
בערבון עוללים ויונקים. ובגיגיהון יתעrown
תרין תורה אלין. דכתיב, (תהלים ח) מפי עוללים
וינקים יסדרת עז.

ומהבא נפקא, מהתם נפקא, דכתיב, (ישעה כה
ט) את מי יורה דעתה ואת מי יבין
שמוועה גמולוי מהלב עתיקי משדים. את מי
יורה דעתה, דא תורה שבכתב. ואת מי יבין
שמוועה, דא תורה שבעל פה. גמולוי מהלב
עתיקי משדים, דבגיגיהון נחטא אוריתא
ליישרל על תורה דסני.

הרא הוא דכתיב, ותלכנה שפתיהם עד בואנה